

Brüssel, 2. veebruar 2018
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2017/0332 (COD)

5846/18
ADD 2

ENV 59
SAN 50
CONSOM 24
CODEC 134

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	1. veebruar 2018
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	SWD(2017) 448 final
Teema:	KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT MÕJUHINNANGU KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE <i>Lisatud dokumendile:</i> Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv olmevee kvaliteedi kohta (uuesti sõnastatud)

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument SWD(2017) 448 final.

Lisatud: SWD(2017) 448 final

Brüssel, 1.2.2018
SWD(2017) 448 final

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT
MÕJUHINNANGU KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

Lisatud dokumendile:

Ettepanek:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv olmevee kvaliteedi kohta (uuesti sõnastatud)

{COM(2017) 753 final} - {SWD(2017) 449 final} - {SWD(2017) 451 final}

Kommenteeritud kokkuvõte
Mõjuhindang järgmise direktiivi kohta: läbivaadatud joogiveedirektiiv 98/83/EÜ
A. Vajadus meetmete järele
Miks? Mis on lahendamist vajav probleem?
Ohutu joogivesi on inimeste tervise ja heaolu jaoks hädavajalik. Vee saastumine või puudus tekitab suuri sotsiaalseid ja majanduslikke kulusid. Õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi raames tehtud direktiivi 98/83/EÜ hindamine esimese Euroopa kodanikualgatuse „Right2Water“ järelmeetmena kinnitas, et kõnealune direktiiv täidab oma eesmärgi kaitsta inimeste tervist kraanivee saastumisest tuleneva kahjuliku mõju eest. Hindamisel, sidusrühmadega konsulteerimisel ning kontrollikojas tehti siiski kindlaks viis probleemset valdkonda: 1) aegunud kvaliteedistandardid; 2) aegunud käsitlus; 3) joogiveega kokkupuutes olevaid materjale käsitlevate sätete paindlikkus; 4) ajakohase teabe läbipaistvus ja kättesaadavus tarbijate jaoks ning liiga keerukas aruandlus; 5) kodanikualgatuse kohaselt puudub ligikaudu 2 miljonil inimesel juurdepääs kraaniveele.
Mida selle algatusega loodetakse saavutada?
Algatuse eesmärk on tagada joogiveedirektiivi ajakohastamise tulemusena kvaliteetse joogivee kestlik pakkumine järgnevatel kümnenditel.
Milline on ELi tasandi meetmete lisaväärtus?
Liikmesriigid üksi ei suuda piisaval määral inimeste tervist ja keskkonda kaitsta, kõrvaldada siseturu tõkkeid, suurendada vee kättesaadavust ning veevarustust kestlikult majandada. Kodanikud, liikmesriigid ja ettevõtjad tuginevad kogu ELi hõlmavatele ühtsetele ja ajakohastele joogivee kvaliteedinormidele.
B. Lahendused
Milliseid seadusandlikke ja muid kui seadusandlikke poliitikavariante on kaalutud? Kas on olemas eelistatud variant? Miks?
Mõju hindamisel kindlakstehtud variantide põhjal kaaluti kahte poliitikapaketti, millest mõlemad sisaldavad 1) parameetrite täiendatud ja ajakohastatud loetelu; 2) riskipõhise käsitluse edendamist; 3) joogiveega kokkupuutes olevaid tooteid käsitlevate siseturu tõkete kõrvaldamist; 4) tarbijatele nutiteabe esitamist ning sihipärasemaid aruandluskohustusi. Teine pakett hõlmab ka 5) joogivee kättesaadavuse parandamist ja edendamist. Mõlemad eelistatud poliitikapakettid vastavad kõige paremini algatuse üldeesmärgile, kasutades ära koostöötavate parameetrite täiendatud loetelu ja riskipõhise käsitluse täieliku kohaldamise vahel, millega saavutatakse võimalikult suur kasu inimeste tervisele kulusid samal ajal vähendades. Teises pakettis pööratakse otsesemalt tähelepanu kodanikualgatuse „Right2Water“ raames käsitletud joogivee kättesaadavuse teemale, sealhulgas kehtestatakse kohustus tagada ohutu vee kättesaadavus haavatavatele ja tõrjutud rühmadele.
Kes millist varianti toetab?
Veekäitlejad ja ametiasutused toetasid kindlalt parameetrite loetelu täiendamist ja ajakohastamist ning riskipõhise käsitluse kehtestamist. Ettevõtjad, tarbijad ja ametiasutused toetasid kindlalt siseturu tõkete kõrvaldamist. Tarbijad toetasid suuremat läbipaistvust ja vee paremat kättesaadavust kõigi jaoks. Osa vee-ettevõtjatest arvas, et parem ligipääs nutiteabele ei ole vajalik. Pudelivee tootmisega tegelevad ettevõtjad olid vastu sellele, et kasutada pudelivee tarbimist kui näitajat, millega mõõta kodanike usaldust kraanivee suhtes.
C. Eelistatud poliitikavariandi mõju
Millised on eelistatud poliitikavariandi (kui see on olemas, vastasel korral peamiste poliitikavariantide) eelised?
Mõlema eelistatud paketiga tagatakse kvaliteetse joogivee kestlik pakkumine. Täielikult riskipõhise käsitluse kehtestamine suurendaks sidusust muude meetmetega, nt veepoliitika raamdirektiiviga, ning võimaldaks potentsiaalseid saasteallikaid paremini kindlaks teha, et vähendada riske ja muuta seega töötlemine ja seire otstarbekohasemaks. Mõlema paketi abil väheneks nende inimeste arv, keda praegu ohustab ELis võimalik terviserisk, 20 miljonilt 4,7–4,1 miljoni inimeseni. Väheneksid ka võimalike pikaajaliste kõrvaliste mõjude risk ning vastavad tervisekulud. Läbipaistvam veevarustus võimaldaks tarbijatel kannustada teenusepakkujaid tagama ressursitõhusat teenust. Usaldus kraanivee suhtes paraneks, millel oleks täiendav positiivne sotsiaalne ja keskkonnamõju: pudelivee tarbimine väheneks ligikaudu 17 % (võrreldes 2015. aastaga), mis vähendaks omakorda kasvahoonegaaside heidet ja plastireostust. Aruandluskoormus oleks väiksem, kui komisjonile tuleks saata üksnes oluline teave (ületamised, vahejuhtumid).
Millised on eelistatud poliitikavariandi (kui see on olemas, vastasel korral peamiste poliitikavariantide) kulud?
Joogiveesektori praegune aastakulu on 46,3 miljardit eurot ja eeldatavasti see suureneb 2050. aastaks 47,9 miljardi euroni. Märkimisväärne tervisekasu, mis kaasneb ohutuma joogivee pakkumisega, saavutatakse

möödukate lisakuludega. Pakettidega kaasnevad hinnangulised algatamiskulud vahemikus 5,9–7,3 miljardit eurot¹. Veevarustussektori tööhõive suureneks 17 000–26 000 täistööajale taandatud töötaja võrra, kuid alusstsenaariumi korral see väheneks 9 000 täistööajale taandatud töötaja võrra. Kulud jääksid peamiselt tarbijate kanda, kuid EL rahastamise või riiklike meetmete abil saaks seda mõju vähendada. Mis puudutab taskukohasust, siis pakettid suurendaksid veidi kodumajapidamiste kulutusi veeteenustele 0,73 %-lt 0,75–0,76 %-ni leibkonna keskmisest sissetulekust. Keskmine kulu leibkonna kohta, mis oli 2015. aastal 229 eurot, suureneks aastas 7,90–10,40 euro võrra. Kuna liikmesriikidel on kaalutlusruum (nt toetustega seoses), oleksid tegelikud kulud ilmselt väiksemad. Ka pudelivee tarbimise vähenemine võib aidata leibkondadel kulusid katta ligikaudu 600 miljoni euro ulatuses.
Milline on mõju ettevõtjatele, VKEdele ja mikroettevõtjatele?
Kõige suurem mõju avaldub veekäitlejatele. Jätakuvalt tehakse vahet väikestel ja suurtel käitlejatel ning seda täpsustatakse veelgi. Riskipõhise käsitluse lihtsustatud ja etapiviisilisest rakendamisest saavad kasu eelkõige väiksemad käitlejad. Üldiselt kaasnevad muudatustega täiendavad tööhõivevõimalused. Pakettidel on positiivne mõju VKEdele vee töötlemise ja analüüsimise sektoris (teisene mõju tööhõivele võib kaasa tuua 1 000 töökohta). Vastupidiselt pudelivee sektorile, kus võib oodata väikest negatiivset mõju, on positiivset mõju oodata toodete ja materjalide tootmise sektorile, VKEdele, turulepääsu ja innovatsiooniga seoses ning IKT sektoris.
Kas on ette näha märkimisväärset mõju riigieelarvetele ja ametiasutustele?
Olemasolevate ja hästirakendatud õigusaktide ajakohastamisel on väike mõju riigieelarvetele ja haldusasutustele. Peamine mõju on seotud halduskoormuse vähendamisega lihtsustatud aruandluse abil (tegevuskulud on 0,35 miljoni euro võrra väiksemad). Liikmesriigid peavad õigusakti teksti üle võtma ning nad võivad välja töötada konkreetsed riiklikud riskihindamiskavad ja/või juhised ja näha ette koolitusi.
Kas on oodata muud olulist mõju?
Siseturu tõkete vähenemisega seotud kulude kokkuhoid aastas on hinnanguliselt 669 miljonit eurot, kuid selle kokkuhoiuga kaasneb teatavate tooteid heakskiitvate riiklike asutuste tulude võimalik vähenemine. Teise paketi sätted aitavad parandada vee kättesaadavust (säätva arengu eesmärk 6).
D. Järeelmeetmed
Millal poliitika läbi vaadatakse?
Komisjon hindab direktiivi hiljemalt 12 aastat pärast selle ülevõtmise kuupäeva. Läbivaatamisklauslid tehniliste lisade regulaarseks kohandamiseks teaduse arenguga jäetakse alles.

¹ Kahe poliitikapaketiga seotud aastaste tegevuskulude erinevust peetakse ebaoluliseks.